

„Голѣмо чудо! Добро-ядетелната дружина съставила комисия и решила да изпрати за изложбата следнитѣ нѣща:
1. Фанариотската кожа на дѣда Магарета.

Василъ. Ха-ха-ха! Наричай ти Панарета Рашевъ — Магарета, че ще ти даде той унуката си!

Христо (продължава)... фанариотската кожа на дѣда Магарета, та да се изработятъ ржжавици за цивилизованиѣ членки на търновското женско дружество „Бѣлило“ и русенското „Мода“:

2. Феноменалната глава на видния нотабилъ Костичъ, грѣшка, на видния нотабилъ Простичъ, за да се изработятъ табакери за бждещия анатомически музей на ненаправената още търновска болница. (Смѣхъ).

3. Завещанието на Горгорбашията.

Василъ. Закачай ти Горгорбашията, че ще видишъ нѣщо отъ наследството на братя Евлогий и Христо Георгиеви.

Христо. Това е нищо. Завчера, като минавахъ край кантората имъ, срещнахъ Евлогий и, като ме попита защо не ходя у тѣхъ, знаешъ ли какво му казахъ?

Василъ. Пакъ нѣкоя поразия, а?

Христо. Отвърнахъ му: когато засвири музиката срѣдъ двора ти на вѣчная паметъ, тогава ме считай за единъ отъ присѣдстващитѣ!

Василъ (смѣхъ). Не се чуди тогава, че не можешъ да си намѣришъ работа. Съ тоя твой дързъкъ езикъ мжно ще се наредишъ.

Христо. Та това е единственото ми богатство, единствената ми радостъ... Да говоря това, което мисля, никому да не превивамъ вратъ, да си бжда господарь на езика и на волята... (Продължава да пише:)

„Казватъ, че султанътъ, сиречь падишахътъ на турцитѣ и царътъ на българската рая, благоизволилъ да даде на нашенцитѣ равни права. Тѣй, напр., ако днесъ единъ мюсюлманинъ направи нѣщо зло, или убие нѣкой българинъ, то, за да има равенство между българи и турци, ще запратъ злодееца съ още единъ българинъ. Въ турско днесъ всѣки, безъ разлика, може да има най-неограничена свобода. За българина е свободно днесъ да дава каквото му поискатъ — и ризата отъ гърба си бия може да даде, ако му кажатъ само: веръ бе, гяуръ! Днесъ нѣма вече да ставатъ убийства и обири по кѣра, както що сж ставали досега. Днесъ, слава Богу, всичко става по градищата и селата отъ самитѣ султанови чиновници...

Василъ. Ехъ, да падне тоя вестникъ въ турски ржце, че опитай пакъ да се върнешъ въ Калоферъ!

Христо. Сега малко съновникъ:

Ако сънувашъ маслини или лакерда — ще станешъ